

Control de qualitat

En més d'una ocasió he expressat els meus recels sobre els problemes que ens plantejarà l'entrada a la Comunitat Econòmica Europea. Haurem de competir en qualitat i en preus, i el fet és que es tracta d'un repte molt difícil. Jo diria que s'ha perdut l'amor a la feina (em sembla recordar que va existir en uns temps no pas massa remots) i el treball ha recobrat la seva categoria de maledicció bíblica. Es tracta d'un fenomen peninsular, que afecta poc o molt les distintes comunitats autònomes, fins i tot aquelles distingides per notables fets diferencials. Per exemple aquí, avui i entre nosaltres, si se'ns trenca un vidre, ens cal alguna reparació o necessitem els serveis d'obriers especialitzats, hem de resar invocant la protecció d'una colla de sants perquè no ens passi cap desgràcia.

I fora d'aquí, però no pas tan lluny com això, ocorren coses tan extraordinàries com el naufragi de la nau *Victòria*, que va plegar

veles i va fer aigües abans d'emprendre la travessia. Va durar vint minuts justos després de la seva avarada, pràcticament ni tan sols no va arribar a estretar-se. Se suposa que en la seva construcció —encara que no es

confessi— es van utilitzar tècniques i eines modernes, uns mitjans que no eren a l'abast dels mestres d'aixa que, a començaments del segle XVI, aparellaren la nau *Victòria* original, la que ha estat "copiada" per commemorar l'anomenat "Quinto Centenario". Amb diferències abismals: la primera *Victòria* va donar la volta al món, i la segona ni tan sols no ha pogut sortir del port de l'Illa Cristina, Huelva, on havia de debutar en presència de distingides autoritats i enmig d'un gran desplegament de propaganda. Les imatges de la *Victòria* actual, de panxa enlaire i amb la mascota de l'Expo-

92, l'ocellet Curro, bracejant o aletejant per no ofegar-se, eren del tot patètiques. Si Juan Sebastián Elcano aixequés el cap, el tornaria a abaixar de seguida, aclaparat per allò que en diem vergonya aliena.

Com que ja se sap que una desgràcia mai no ve sola, els responsables del projecte commemoratiu han tingut la pega afegida que, coincidint gairebé amb l'intent frustrat d'avarada de la còpia de la *Victòria*, un francès havia fet la travessia del Pacífic (uns 10.000 quilòmetres) amb una modesta embarcació impulsada a cops de rem. ¡Un èxit total! S'admet generalment que les comparacions són odioses, però en aquest cas n'hi ha per tirar-se de cap a mar, un símil molt apropiat.

Pere Calders